

การศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนอำเภอนาหม่อม ในช่วงการระบาดปีที่ 3 ของโรคโควิด 19

A COMPARATIVE STUDY THE QUALITY OF LIFE OF PEOPLE IN NAMOM DISTRICT DURING THE 3RD YEAR OF THE COVID-19 OUTBREAK

คริสฐา พ่อเพ็ชร

โรงพยาบาลนาหม่อม อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา

Karittha Phoepetch

Namom Hospital, Songkhla Province

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงพรรณนาคั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ในช่วงสถานการณ์ การระบาดจนกระทั่งปีที่ 3 ของโรคโควิด 19 กลุ่มตัวอย่างเป็นประชาชน จำนวน 392 คน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบวัดคุณภาพชีวิตของกรมสุขภาพจิตและแบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคม (alpha 0.95) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน F-test T-test และสถิติทดสอบ Pearson's correlation coefficient

ผลการศึกษาพบว่า คุณภาพชีวิตโดยรวมของประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ในช่วงสถานการณ์การระบาด ปีที่ 3 ของโรคโควิด 19 กลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 มีคุณภาพชีวิตโดยรวมระดับปานกลาง ($\bar{x} = 89.49$ S.D. 20.29) และกลุ่มที่ไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 มีคุณภาพชีวิตโดยรวมในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 85.81$ S.D.22.89) คุณภาพชีวิตรายด้าน การสนับสนุนทางสังคมแยกตามรายด้านและโดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับคุณภาพชีวิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .001$)

ถึงแม้ว่าสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 เกิดขึ้นเป็นระยะเวลายาวนานจนกระทั่งปีที่ 3 ผลกระทบเกิดขึ้น หลายด้านแต่ระบบการจัดการที่ดี การเข้าถึงชุมชน ให้การสนับสนุนต่อประชาชนด้านต่างๆทำให้ประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ยังมีคุณภาพชีวิตในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: คุณภาพชีวิต, ประชาชนอำเภอนาหม่อม, การระบาดปีที่ 3 ของโรคโควิด 19

Abstract

The purposes of this descriptive study were to compare the quality of life of people in Namom District, Songkhla Province during the situation Outbreak until the 3rd year of COVID-19. The samples were 392 people, data collect use questionnaire The quality of life questionnaire of the Department of Mental Health and the social support questionnaires (alpha 0.95). Data were analyzed by descriptive statistics percentages, means standard deviation F-test T-test and Pearson's correlation coefficient.

The results of the study revealed that the quality of life of the people in Namom District, Songkhla Province during COVID-19 3rd years outbreak. Sample group who have been infected with COVID-19 had moderate quality of life ($\bar{x} = 89.49$ S.D. 20.29) and sample group who have never been infected with COVID-19 had moderate quality of life ($\bar{x} = 85.81$ S.D.22.89). The correlation between quality of life in each aspect social support by area and overall social support There was a statistically significant positive correlation with good quality of life ($p < .001$).

Although the situation of COVID-19 outbreak had occurred for a long time until the 3rd year. Many impacts, but good management along with community access and provide support to people cause the quality of life of the people in Namom District, Songkhla province remains at moderate level.

Keywords: Quality of life, People of Na Mom District, COVID-19 3rd outbreak

บทนำ

โรคโควิด 19 (COVID-19) เป็นโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ มีอาการนำ คือ ไข้ และไอในรายที่มีอาการรุนแรงจะเกิดการทำให้หายใจลำบาก เกิดภาวะไตวายจนนำไปสู่อันตรายเป็นขั้นชีวิตได้ เนื่องจากเป็นไวรัสชนิด RNA virus จึงมีโอกาสกลายพันธุ์สูง (Mutation) และมีโฮสต์หลากหลายที่ติดเชื่อได้ทำให้เกิดการติดเชื้อข้ามสปีชีส์ (cross-species transmission) ได้มากขึ้นจึงทำให้เกิดการแพร่กระจายได้ง่าย (BBC ไทย, 2020, Na Zhu, et al., 2022)

สถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้างครอบคลุมประชากรทั่วโลกที่มีวิกฤตการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อมากกว่าโรคใดๆ ที่เคยเกิดขึ้น ผู้คนล้วนได้รับผลกระทบทางสุขภาพด้านสังคม และทางด้านเศรษฐกิจ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ส่งผลให้เกิดความตระหนกตื่นกลัว โดยเฉพาะในช่วงแรกๆ ของการระบาด กองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF: International Monetary Fund) ชี้ว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (GDP: Gross Domestic Product) ของประเทศไทยจะปรับตัวลดลงถึง -6.7% ซึ่งถือว่าการปรับตัวลดลงที่สูงมาก (NHCO, 2022) สำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบรุนแรงมากที่สุดในการระบาดของโรคโควิด 19 ตั้งแต่เดือนมีนาคม 2563 เป็นต้นมา ได้แก่ กลุ่มประชากรผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเปราะบาง (เด็ก ผู้สูงอายุ คนพิการ และคนเจ็บป่วย) เกิดการสูญเสียรายได้จากการถูกเลิกจ้างงาน ปริมาณงานและช่วงเวลาของการทำงานน้อยลงเกิดผลกระทบต่อทางด้านสังคมและเศรษฐกิจเป็นลูกโซ่ เป็นผลให้การลดลงของภาวะคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยรวม ซึ่งเป็นการสะท้อนถึงผลจากการมีต้นทุนทางสังคมและเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน (โศภิต นาสืบ, 2564)

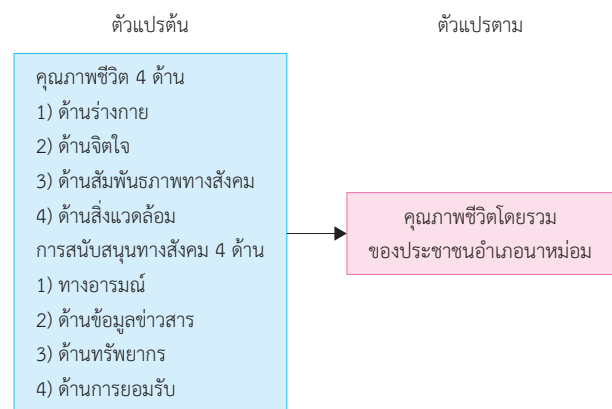
จังหวัดสงขลามีผู้ป่วยโควิด 19 สะสม ปี 2565 ตั้งแต่เดือนมกราคม-เมษายน พ.ศ. 2565 จำนวน 22,915 คน (HDC สสจ.สงขลา, 2565) ได้มีการจัดตั้ง cohort ward ที่แรกในจังหวัดสงขลาขึ้นที่โรงพยาบาลนาหม่อม ลักษณะทางประชากรของอำเภอนาหม่อมเป็นสังคมเกษตรกรรม และมีบางส่วนทำงานรับจ้าง ในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นพื้นที่ที่มีอัตราการติดเชื้อโควิด 19 สูงผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตของประชาชนทั่วไปกับผู้ป่วย

ด้วยโรคโควิด 19 ตั้งแต่การระบาดระลอกแรกจนถึงปัจจุบัน ซึ่งเป็นปีที่ 3 ของการระบาด เพื่อทราบถึงคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอนาหม่อมในภาวะการระบาดของโรคติดเชื้อร้ายแรงและยาวนานต่อเนื่องจากโควิด 19

วัตถุประสงค์

1. เพื่อประเมินระดับคุณภาพชีวิตและการสนับสนุนทางสังคมของประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ในช่วงการระบาดปีที่ 3 ของโรคโควิด 19
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบคุณภาพชีวิตรายด้าน และการสนับสนุนทางสังคมกับคุณภาพชีวิตโดยรวมของประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ที่เคยมีอาการป่วยด้วยโรคโควิด 19 และไม่ได้ป่วยด้วยโรค โควิด 19
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณภาพชีวิตรายด้าน การสนับสนุนทางสังคมทั้งรายด้าน กับคุณภาพชีวิตโดยรวมของประชาชนในอำเภอนาหม่อม

กรอบแนวคิด

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากกรอบแนวคิด ผู้วิจัยใช้แนวคิดคุณภาพชีวิตของกรมสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต, 2565) และแนวคิดการสนับสนุนทางสังคมของ House (1981) และ Cobb (1979) การสนับสนุนทางสังคม จากเพื่อน ผู้ช่วยเหลือและการดูแลด้านอารมณ์ความรู้สึกตลอดจนการได้รับการยอมรับนับถือ 4 ด้าน คือ ด้านทางอารมณ์

ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านทรัพยากร และด้านการยอมรับโดยเชื่อว่า
แรงสนับสนุนทางสังคมที่สำคัญจากบุคคลหรือกลุ่มคน บุคคลอื่น
ในสังคมนั้น ทำให้ผู้ได้รับแรงสนับสนุนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงคุณภาพชีวิตรวมถึงปัจจัยที่สัมพันธ์กับ
คุณภาพชีวิตของประชาชนอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา
2. เป็นแนวทางประเมินและวางแผนการดูแลสุขภาพ
สุขภาพประชาชนในชุมชน
3. เป็นแนวทางในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของ
ประชาชนในชุมชน

สมมุติฐานการวิจัย

1. ประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ที่เคย
มีอาการป่วยด้วยโรคโควิด 19 และประชาชนที่ไม่ได้ป่วยด้วย
โรคโควิด 19 มีระดับคุณภาพชีวิตที่แตกต่างกัน
2. คุณภาพชีวิตรายด้าน การสนับสนุนทางสังคม
รายด้านและโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิต
ของประชาชนในอำเภอนาหม่อมทั้งที่ป่วยด้วยโรคโควิด 19
และไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19

วิธีการศึกษา

1. รูปแบบการศึกษา การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิง
พรรณนาเพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล การสนับสนุนทางสังคม
และคุณภาพชีวิตของประชาชน อำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ได้จาก
การคำนวณกลุ่มตัวอย่างตารางของเครจซี่และมอร์แกน
(Krejcie & Morgan, 1970) ประชากรจำนวน 22,973 คน
ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 377 คน เพิ่มกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10
ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 415 คน ทำการสุ่มตัวอย่างการสุ่ม
ตัวอย่างตามความสะดวก (Convenience Sampling)
เป็นผู้ป่วยหรือญาติที่มาใช้บริการที่โรงพยาบาลนาหม่อม
ระหว่างเดือนกรกฎาคม - กันยายน พ.ศ. 2565 ได้แบบสอบถาม
ที่สมบูรณ์จำนวน 392 ชุด

เกณฑ์การคัดเลือก

ผู้ป่วยหรือญาติ อายุ 18 ปีขึ้นไปที่มาใช้บริการ
โรงพยาบาลนาหม่อมเต็มใจให้ความร่วมมือในการวิจัย
ไม่มีปัญหาการสื่อสารและสามารถอ่านออกเขียนได้

เกณฑ์การคัดออก

- ไม่ยินยอมให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการวิจัย
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้เป็น
แบบสอบถามสถานภาพส่วนบุคคล แบบวัดคุณภาพชีวิต
ของกรมสุขภาพจิต ประกอบด้วยข้อคำถาม จำนวน 26 ข้อ
แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมตรวจสอบคุณภาพ
เครื่องมือ หากความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content validity)
โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบได้ค่าความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา เท่ากับ 0.89 และนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้ว
ไปทดสอบใช้กับกลุ่มประชาชนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน
30 คน แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้ค่า
สัมประสิทธิ์แอลฟาของคอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95
ประกอบด้วยข้อคำถาม 21 ข้อ และคำถามปลายเปิดผลกระทบ
จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 จำนวน 2 ข้อ
 4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยและคณะพบกลุ่ม
ตัวอย่าง พร้อมกับแจกแบบสอบถามโดยอธิบายรายละเอียด
โครงการวิจัย ชี้แจงวัตถุประสงค์ เปิดโอกาสให้ซักถามข้อสงสัย
และให้เวลาในการตัดสินใจกับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อกลุ่มตัวอย่าง
สมัครใจเข้าร่วมโครงการวิจัย จะขอให้ลงนามในเอกสารยินยอม
เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิ์ของผู้เข้าร่วมโครงการวิจัย ซึ่งการวิจัย
ครั้งนี้ได้รับการอนุญาตจากคณะกรรมการพิจารณาการศึกษา
วิจัยในคนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลา เลขที่ 14/65
 5. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้
สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ได้แก่ ความถี่
ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอนุมาน
(Inferential Statistics) T-test F-test ทดสอบสมมุติฐาน
ด้วยสถิติ Pearson Correlation

ผลการศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 392 คน ประกอบด้วยประชาชน
กลุ่มที่เคยเป็นโรคโควิด 19 จำนวน 193 คน และประชาชน

กลุ่มที่ไม่เคยเป็นโรคโควิด 19 จำนวน 199 คน ส่วนใหญ่เป็น เพศหญิงร้อยละ 64.0 และเพศชายร้อยละ 36.0 ส่วนใหญ่ อายุ 41 ปีขึ้นไป ร้อยละ 44.55 รองลงมาอายุมากกว่า 31-40 ปี ร้อยละ 33.2 ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 55.1 รองลงมาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 23 อาชีพส่วนใหญ่ เกษตรกรร้อยละ 32.4 รองลงมาธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ร้อยละ 28 ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัว ร้อยละ 74.2 สถานภาพสมรส ส่วนใหญ่ ร้อยละ 48.0 และเป็นคนโสด ร้อยละ 40.6 ครอบครัว ส่วนใหญ่มีจำนวนบุคคลในครัวเรือน 1-4 คน ร้อยละ 65.3 รายได้รวมในครัวเรือนส่วนใหญ่ 10,000 – 30,000 บาท ร้อยละ 48.2 รองลงมา 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 28.1 สิทธิการรักษาส่วนใหญ่มีบัตรประกันสุขภาพ ร้อยละ 48.7 รองลงมาใช้สิทธิประกันสังคม ร้อยละ 23.0

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับคุณภาพชีวิต โดยรวม และแยกตามรายด้าน การสนับสนุนทางสังคม โดยรวมและแยกรายด้าน ของประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลาทั้ง 2 กลุ่ม

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นโควิดมี คุณภาพชีวิตแยกตามรายด้าน คือ ด้านร่างกายระดับปานกลาง ด้านจิตใจระดับปานกลาง ด้านสัมพันธภาพทางสังคมระดับดี ด้านสิ่งแวดล้อมระดับดี ด้านทั่วไประดับดี และภาพรวม มีคุณภาพชีวิตปานกลาง กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยเป็นโควิด มีคุณภาพชีวิตด้านร่างกายระดับปานกลาง ด้านจิตใจระดับ ปานกลาง ด้านสัมพันธภาพทางสังคมระดับดี ด้านสิ่งแวดล้อม ระดับปานกลาง ด้านทั่วไประดับปานกลาง และภาพรวม ประชาชนทั้ง 2 กลุ่ม มีคุณภาพชีวิตระดับปานกลาง

ตารางที่ 1 แสดงระดับคุณภาพชีวิตรายด้านและภาพรวมของประชาชนอำเภอนาหม่อมกลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 และกลุ่มที่ไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19

คะแนนคุณภาพชีวิต	เคยเป็นโควิด (n = 193)		ไม่เคยเป็นโควิด (n = 199)		ทั้งหมด (n = 392)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านร่างกาย ระดับไม่ดี (1 - 11)	12	3.1	18	4.6	30	7.6
ระดับปานกลาง (12 - 23)	74	18.9	89	22.7	163	41.6
ระดับดี (24 - 35)	107	27.3	92	23.5	199	50.8
ภาพรวมด้านร่างกาย	$\bar{x} = 23.06$	S.D. 6.10	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 22.21$	S.D. 6.57	ระดับ ปานกลาง
ด้านจิตใจ ระดับไม่ดี (1 - 10)	10	2.6	17	4.3	27	6.9
ระดับปานกลาง (11 - 20)	79	20.2	77	19.6	156	39.8
ระดับดี (21 - 30)	104	26.5	105	26.8	209	53.3
ภาพรวมด้านจิตใจ	$\bar{x} = 20.70$	S.D. 5.08	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 19.91$	S.D. 5.79	ระดับ ปานกลาง
ด้านสัมพันธภาพทางสังคม ระดับไม่ดี (1 - 5)	10	2.6	16	4.1	26	6.6
ระดับปานกลาง (6 - 10)	70	17.9	82	20.9	152	38.8
ระดับดี (10 - 15)	101	25.8	113	28.8	214	54.6
ภาพรวมด้านสัมพันธภาพทางสังคม	$\bar{x} = 10.54$	S.D. 2.62	ระดับ ดี	$\bar{x} = 10.08$	S.D. 2.89	ระดับ ดี
ด้านสิ่งแวดล้อม ระดับไม่ดี (1 - 13)	8	2.0	16	4.1	24	6.1
ระดับปานกลาง (14 - 27)	71	18.1	85	21.7	156	39.8
ระดับดี (28 - 40)	114	29.1	98	25.0	212	54.1
ภาพรวมด้านสิ่งแวดล้อม	$\bar{x} = 28.09$	S.D. 6.73	ระดับ ดี	$\bar{x} = 26.05$	S.D. 7.57	ระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 1 แสดงระดับคุณภาพชีวิตรายด้านและภาพรวมของประชาชนอำเภอนาหม่อมกลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 และกลุ่มที่ไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 (ต่อ)

คะแนนคุณภาพชีวิต			เคยเป็นโควิด (n = 193)		ไม่เคยเป็นโควิด (n = 199)		ทั้งหมด (n = 392)	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านทั่วไป	ระดับไม่ดี	(1 - 3)	8	2.0	18	4.6	26	6.6
	ระดับปานกลาง	(4 - 6)	60	15.3	76	19.4	136	34.7
	ระดับดี	(7 - 10)	125	31.9	105	26.8	230	38.7
ภาพรวมด้านทั่วไป			$\bar{x} = 7.08$	S.D. 1.08	ระดับ ดี	$\bar{x} = 6.74$	S.D. 2.18	ระดับ ปานกลาง
ภาพรวม	ระดับไม่ดี	(26 - 60)	18	4.6	26	6.6	44	11.2
	ระดับปานกลาง	(61 - 95)	84	21.4	93	23.7	177	45.2
	ระดับดี	(96 - 130)	91	23.2	80	20.4	171	43.6
ภาพรวม			$\bar{x} = 89.49$	S.D. 20.29	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 85.81$	S.D. 22.89	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นโควิด มีความคิดเห็นต่อการสนับสนุนทางสังคมแยกตามรายด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการยอมรับ ด้านความช่วยเหลือ ด้านทรัพยากร ระดับปานกลาง และการสนับสนุนทางสังคมโดยรวม ระดับปานกลาง และ

กลุ่มตัวอย่างที่ไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิดมีความคิดเห็นต่อการสนับสนุนทางสังคมแยกตามรายด้าน คือ ด้านอารมณ์ ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการยอมรับ ด้านความช่วยเหลือ ด้านทรัพยากร ระดับปานกลาง และการสนับสนุนทางสังคมโดยรวม ระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 แสดงระดับของการสนับสนุนทางสังคมรายด้านและภาพรวมของประชาชนอำเภอนาหม่อมกลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 (n=193)และกลุ่มที่ไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 (n=199)

คะแนนการสนับสนุนทางสังคม			เคยเป็นโควิด (n = 193)		ไม่เคยเป็นโควิด (n = 199)		ประชาชนทั้งหมด (n = 392)	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านอารมณ์	ระดับน้อย	(1 - 2.33)	9	2.3	23	5.9	32	8.2
	ระดับปานกลาง	(2.34 - 3.67)	76	19.4	76	19.4	152	38.8
	ระดับสูง	(3.68 - 5.00)	108	27.6	100	25.5	208	53.1
ภาพรวมด้านอารมณ์			$\bar{x} = 3.63$	S.D. 0.74	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 3.49$	S.D. 0.99	ระดับ ปานกลาง
ด้านข้อมูลข่าวสาร	ระดับน้อย	(1 - 2.33)	19	4.8	30	7.7	49	12.5
	ระดับปานกลาง	(2.34 - 3.67)	83	21.2	72	18.4	155	39.5
	ระดับสูง	(3.68 - 5.00)	91	23.2	97	24.7	188	48.0
ภาพรวมด้านข้อมูลข่าวสาร			$\bar{x} = 3.52$	S.D. 0.88	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 3.46$	S.D. 1.05	ระดับ ปานกลาง
ด้านการยอมรับ	ระดับน้อย	(1 - 2.33)	9	2.3	17	4.4	26	6.8
	ระดับปานกลาง	(2.34 - 3.67)	88	22.9	88	22.9	176	45.8
	ระดับสูง	(3.68 - 5.00)	94	24.5	88	22.9	182	47.4
ภาพรวมด้านการยอมรับ			$\bar{x} = 3.58$	S.D. 0.75	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 3.43$	S.D. 0.89	ระดับ ปานกลาง

ตารางที่ 2 แสดงระดับของการสนับสนุนทางสังคมรายด้านและภาพรวมของประชาชนอำเภอนาหม่อมกลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 (n=193) และกลุ่มที่ไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 (n = 199) (ต่อ)

คะแนนการสนับสนุนทางสังคม	เคยเป็นโควิด (n = 193)		ไม่เคยเป็นโควิด (n = 199)		ประชาชนทั้งหมด (n = 392)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ด้านความช่วยเหลือด้านทรัพยากร						
ระดับน้อย (1 - 2.33)	25	6.4	25	6.4	50	12.8
ระดับปานกลาง (2.34 - 3.67)	83	21.2	89	22.7	172	43.9
ระดับสูง (3.68 - 5.00)	85	21.7	85	21.7	170	43.4
ภาพรวมด้านทรัพยากร	$\bar{x} = 3.37$	S.D.0.86	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 3.39$	S.D.0.96	ระดับ ปานกลาง
ภาพรวม						
ระดับน้อย (1 - 2.33)	9	2.3	23	5.9	32	8.2
ระดับปานกลาง (2.34 - 3.67)	76	19.4	76	19.4	152	38.8
ระดับสูง (3.68 - 5.00)	108	27.6	100	25.5	208	53.1
ภาพรวม	$\bar{x} = 3.53$	S.D.0.70	ระดับ ปานกลาง	$\bar{x} = 3.44$	S.D. 0.90	ระดับ ปานกลาง

จากตารางที่ 3 เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตทั้งรายด้านและภาพรวมของประชาชนที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 และกลุ่มประชาชนที่ไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 พบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีคุณภาพชีวิตด้านจิตใจแตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ในขณะที่มีคุณภาพชีวิตด้านร่างกาย ด้านสัมพันธภาพทางสังคมและด้านสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตโดยรวมของประชาชนที่เคยเป็นโรคโควิด 19 และไม่เคยเป็นโรคโควิด 19 ไม่แตกต่าง

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบค่าที (T-test) ระดับคุณภาพชีวิตทั้งรายด้านและภาพรวมและการสนับสนุนทางสังคมรายด้านและโดยรวมของประชาชนอำเภอนาหม่อมที่เคยเป็นโรคโควิด 19 และไม่เคยเป็นโควิด 19

รายการเปรียบเทียบ	เคยป่วย (n = 193)		ไม่เคยป่วย (n = 199)		t	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
คุณภาพชีวิต						
- ด้านร่างกาย	23.06	6.01	22.21	6.57	1.89	.26
- ด้านจิตใจ	20.70	5.08	19.91	5.79	.71	.04*
- ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	10.54	2.62	10.08	2.89	1.71	.26
- ด้านสิ่งแวดล้อม	28.09	6.73	26.05	7.57	2.23	.16
คุณภาพชีวิตโดยรวม	89.49	20.29	85.81	22.89	1.59	.11
การสนับสนุนทางสังคม						
- ด้านอารมณ์	3.63	.74	3.49	.99	1.95	.007*
- ด้านข้อมูลข่าวสาร	3.52	.88	3.46	1.05	.52	.075
- ด้านการยอมรับ	3.58	.75	3.43	.89	1.23	.22
- ด้านการช่วยเหลือด้านทรัพยากร	3.37	.86	3.39	.96	.13	.75
การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม	3.53	.70	3.44	.9	.55	.092

* ค่า p-value < .05 ** p-value < .01

เปรียบเทียบระดับการสนับสนุนทางสังคมทั้งรายด้าน และภาพรวม ของประชาชนอำเภอหนองม่วงกลุ่มที่เคยเป็น โควิด 19 และไม่เคยเป็นโควิด 19 พบว่า มีความคิดเห็น ต่อการสนับสนุนทางสังคมด้านอารมณ์แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$) ส่วนการสนับสนุนทางสังคม ด้านข้อมูลข่าวสาร ด้านการยอมรับด้านความช่วยเหลือ ด้านทรัพยากรและความคิดเห็นต่อการสนับสนุนทางสังคม ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน

จากตารางที่ 4 สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคุณภาพชีวิต โดยรวมและคะแนนปัจจัยต่างๆ ของกลุ่มผู้ป่วยที่เคยเป็น โควิด 19 และไม่เคยเป็นโควิด 19 พบว่า คุณภาพชีวิต รายด้าน การสนับสนุนทางสังคมรายด้านและคะแนน การสนับสนุนทางสังคมโดยรวมมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับ คุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งที่เคยป่วยและไม่เคยป่วย ด้วยโรคโควิด 19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .01$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้ พบว่า คุณภาพชีวิตประชาชนใน อำเภอหนองม่วงในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 เป็นปีที่ 3 ทั้งกลุ่มที่เคยป่วยและไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 มีคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เนื่องจากเห็นว่า

การเจ็บป่วยที่ผ่านมาทำให้มีภูมิคุ้มกันที่ดีประกอบกับเมื่อป่วย ก็ไม่ได้ส่งผลต่อชีวิตของตนเองมากนักแม้บางส่วนเห็นว่า กระทบกับการใช้ชีวิตประจำวัน ไม่สะดวกบ้างแต่เนื่องจาก ส่วนใหญ่พยายามปรับตัวทำใจกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ประกอบกับรายได้รวมแต่เดิมของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ประมาณ 10,000 - 30,000 บาท ซึ่งถือว่าเป็นรายได้ที่ค่อนข้าง เพียงพอกับบริบทของอำเภอเล็ก ๆ ที่คนในครัวเรือน ส่วนใหญ่ ไม่เกิน 4 คน นอกจากนี้ อาชีพเกษตรกรซึ่งเป็นอาชีพส่วนใหญ่ ทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถมีพื้นที่ทำกินโดยไม่ต้องเดือดร้อนมาก แม้อาจจะอยู่ในช่วงตกงานหรือเลิกจ้าง หรืออาชีพค้าขายที่ ตลาดปิดไม่สามารถหารายได้ได้ทำให้มีการขายของทางออนไลน์ มีการส่งของตามบ้านซึ่งเกิดจากการปรับตัวตามสถานการณ์ ทั้งสิ้น

ประชาชนมีความเห็นว่า แม้จะเป็นโรคใหม่แต่ก็ได้ ความรู้เรื่องการป้องกัน การปฏิบัติตัว จากสื่อต่างๆ เช่น โทรทัศน์ โซเชียล และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาล อสม. และส่วนราชการ ต่างๆ ก็ทำให้สามารถปฏิบัติตัวอย่างถูกต้องและป้องกัน โรคโควิด 19 ได้เป็นอย่างดี ในขณะที่ประชาชนที่ยังไม่เคยป่วย ด้วยโรคโควิด 19 จะมีความกังวลว่าตนเองจะติดเชื้อเมื่อไหร่ และการติดเชื้อจะทำให้เกิดอาการอะไรกับตนเองจนถึงชีวิต หรือไม่ ทำให้เกิดความวิตกกังวล สอดคล้องกับการศึกษาของ มาน กวาง วุและคณะ (2020) ในประเทศไทยดนาม พบว่า

ตารางที่ 4 แสดงความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนคุณภาพชีวิตโดยรวมของประชาชนในอำเภอหนองม่วง กับคะแนน คุณภาพชีวิตแยกตามรายด้าน คะแนนการสนับสนุนทางสังคมของประชาชนอำเภอหนองม่วงที่เคยเป็นโรคโควิด 19

คะแนน	R		p-value	
	ป่วยโรคโควิด 19	ไม่เคยป่วย	ป่วยโรคโควิด 19	ไม่เคยป่วย
คุณภาพชีวิตแยกตามรายด้าน				
- ด้านร่างกาย	.89	.92	.000	.000
- ด้านจิตใจ	.91	.91	.000	.000
- ด้านสัมพันธภาพทางสังคม	.88	.90	.000	.000
- ด้านสิ่งแวดล้อม	.93	.93	.000	.000
การสนับสนุนทางสังคมแยกรายด้าน				
- ด้านอารมณ์	.70	.70	.000	.000
- ด้านข้อมูลข่าวสาร	.61	.72	.000	.000
- ด้านการยอมรับ	.79	.73	.000	.000
- ด้านการช่วยเหลือด้านทรัพยากร	.67	.70	.000	.000
การสนับสนุนทางสังคมโดยรวม	.80	.77	.000	.000

***ค่า p-value < .001

คุณภาพชีวิตด้านสุขภาพของชาวเวียดนามในช่วงการระบาดของ COVID-19 พบว่า แม้ว่าจะมีข้อกังวลและข้อโต้แย้งบางประการเกี่ยวกับการใช้มาตรการกักกันที่เข้มงวดจะส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของผู้คน แต่ในเวียดนามได้แสดงให้เห็นแนวโน้มตรงกันข้ามในเวียดนามแม้จะอยู่ภายใต้การบังคับใช้ระดับสูงสุดในการป้องกันและควบคุมโควิด 19 คุณภาพชีวิตไม่ได้ลดต่ำลง และการศึกษาของ รัตนากรณ์ ภูเงนจบ (2565) เรื่องอิทธิพลของการปรับตัวจากผลกระทบโควิด 19 ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของแรงงานนอกระบบ พบว่า มุมมองของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา เรื่องการปรับตัวจากผลกระทบโควิด 19 และคุณภาพชีวิตโดยรวมอยู่ในระดับมาก แม้ว่าสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจะมีการระบาดรุนแรงและมีความต่อเนื่อง ถือเป็นความ ท้าทาย ที่แรงงานนอกระบบต้องพบเจอแต่ก็จำเป็นที่จะต้องมีการเรียนรู้และปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อความอยู่รอดของตนเองและครอบครัวต่อไป ส่วนการปรับตัวจากผลกระทบโควิด 19 ที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของแรงงานนอกระบบในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสงขลา พบว่า มีความสัมพันธ์และอิทธิพลเชิงบวกกับคุณภาพชีวิตโดยรวม ซึ่งเนื่องมาจากความสามารถในการปรับตัว รับรู้ เข้าใจ ยอมรับและจัดการกับสถานการณ์โควิด 19 ที่เกิดขึ้นในชีวิตได้ การช่วยเหลือจากภาครัฐ และหน่วยงานต่าง ๆ ในการช่วยบรรเทาความเดือดร้อนที่อาจจะเกิดขึ้นจากสถานการณ์โควิด 19 ทำให้สามารถปรับตัวเพื่อนำไปสู่การสร้างความสมดุลให้เกิดขึ้นในชีวิต ส่งผลให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งอาจเนื่องจากความเป็นภูมิภาคที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันของประเทศ ทั้งภูมิประเทศ ศาสนาสังคมเกษตรกรรม เป็นต้น ทำให้การดำรงชีวิตไม่แตกต่างกัน ดังนั้นเมื่อเกิดภาวะวิกฤตอาจมีการปรับตัวได้ในลักษณะเดียวกันทำให้สถานการณ์การระบาดของโควิด 19 ไม่ทำให้คุณภาพชีวิตต่ำลงมาก

ในขณะที่เดียวกันไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ คาดรีเย ฮายิน คาชาร์และเอมีเน คารามัน (2021) ศึกษาเรื่องชีวิตในช่วงล็อกดาวน์: ความโดดเดี่ยวทางสังคม ความเหงา และคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในช่วงการระบาดของโควิด 19 ผลการวิจัย พบว่า ผู้สูงอายุมีการถูกแยกตัวทางสังคมเนื่องจากข้อจำกัดในช่วงการระบาดใหญ่ ทำให้ระดับของความเหงาและคุณภาพชีวิตของพวกเขาได้รับผลกระทบในทางลบ

ผู้สูงอายุที่อยู่นอกบ้านในสถานสงเคราะห์ ผู้ที่อาศัยอยู่ตามลำพัง และผู้ที่มีระดับทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำมีความเสี่ยงสูงเป็นพิเศษ

ดังนั้นสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 ครั้งนี้ แม้จะเกิดผลกระทบในวงกว้างต่อทุกคนทั้งในประเทศไทยและทั่วโลกแต่ระบบการจัดการที่ดีเตรียมพร้อม การเข้าถึงชุมชนให้การสนับสนุนต่อประชาชนทั้งข่าวสารความรู้ที่ถูกต้องและรวดเร็ว วัสดุจำเป็นต่างๆ ในการเผชิญต่อสถานการณ์วิกฤตทำให้คุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอนาหม่อมยังอยู่ในระดับปานกลาง แต่ยังอยู่ในช่วงการเฝ้าระวังเนื่องจากการระบาดที่ต่อเนื่องยาวนานอาจส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนมากขึ้นได้ ดังนั้นหากสถานการณ์การแพร่ระบาดค่อยๆ คลี่คลายปัญหาสุขภาพจิตและคุณภาพชีวิตของประชาชนค่อยดีขึ้นตามลำดับ

สรุปผล

1. คุณภาพชีวิตโดยรวม ในช่วงสถานการณ์ การระบาดของโรคโควิด 19 เป็นปีที่ 3 ทั้งกลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 และไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 ของประชาชนในอำเภอนาหม่อม จังหวัดสงขลา ส่วนใหญ่มีคุณภาพชีวิตโดยรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 89.49$ S.D. 20.29, $\bar{x} = 85.81$ S.D. 22.89)
2. การสนับสนุนทางสังคมกลุ่มตัวอย่าง ทั้งกลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 และไม่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 มีความคิดเห็นต่อการสนับสนุนทางสังคมโดยภาพรวมในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.53$ S.D.0.70, $\bar{x} = 3.44$ S.D. 0.90)
3. การมีคุณภาพชีวิตรายด้านและการสนับสนุนทางสังคมโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคุณภาพชีวิตของประชาชนในอำเภอนาหม่อมทั้งกลุ่มที่เคยป่วยด้วยโรคโควิด 19 และไม่เคยป่วยด้วยโรค โควิด 19
4. ประชาชนทั้ง 2 กลุ่มมีความคิดเห็นต่อสถานการณ์โรคโควิด 19 ที่ผ่านมามีส่วนใหญ่ออกมาวิตกกังวลกับการแพร่ระบาดของโรคโควิด 19 ที่ไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลงมีแต่จะเพิ่มขึ้นและเปลี่ยนแปลงชนิดของเชื้อให้สามารถติดต่อกันง่ายขึ้น ทำให้การประกอบอาชีพและการใช้ชีวิตเป็นไปอย่างยากลำบาก อย่างไรก็ตามมีบางส่วนคิดว่าระยะเวลาผ่านมานานทำให้ใจและปรับตัวต่อสถานการณ์ได้มากขึ้น ประกอบกับคำแนะนำต่างๆ

จากทางภาครัฐและเอกชน การดูแลจากหน่วยงานสาธารณสุขในพื้นที่ทำให้คิดว่า การที่จะผ่านสถานการณ์นี้ไปได้โดยไม่ลำบากมากไปกว่าเดิมแล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพในการสอบถามคุณภาพชีวิตของประชาชน ความเครียด และการสนับสนุนทางสังคมเพื่อให้ทราบข้อมูลเชิงลึกเพื่อนำไปแก้ปัญหาเฉพาะบุคคลได้ตรงประเด็น
2. ควรมีการศึกษาเฉพาะกลุ่มในบุคคลที่มีความเครียดระดับสูงขึ้นไปเพื่อป้องกันปัญหาสุขภาพจิตของกลุ่มคนเหล่านี้
3. ควรมีการศึกษาในกลุ่มบุคคลที่มีคุณภาพชีวิตระดับที่ไม่ดีเพื่อหาทางช่วยเหลือปรับปรุงคุณภาพชีวิตของแต่ละบุคคลต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- BBC Thai. (2020). *COVID-19: Not just the lungs, but the heart new strain of corona virus How does it damage other organs in some cases?*. Retrieved May 15, 2022, from: <https://www.bbc.com/thai/features-52269322>. (in Thai)
- Cobb, S. (1979). Social support as a moderator of life stress. *Psychosomatic Medicine, Journal of Personality and Social Psychology* 38, 7: 300-314.
- Department of Mental Health, Ministry of Public Health. (2022). *World Health Organization Quality of Life Indicators, abbreviated, Thai version (WHOQOL-BREF-THAI)* Retrieved May 15, 2022, from: <https://www.dmh.go.th/test/download/view.asp?id=17>. (in Thai)
- House, J.S. (1981). *The nature of social support*. In M.A. Reading. 4th Ed. Work stress and social support Philadelphia: Addison Wesley. Educational and Psychological Measurement. 30(3) : 607 – 610.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). *Determining Sample Size for Research Activities*. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), pp. 607-610.
- Na Zhu, Dingyu Zhang, Wenling Wang, Xingwang Li, Bo Yang, Jingdong Song, et al. (2022). A Novel Coronavirus from Patients with Pneumonia in China, 2019. *New England Journal of Medicine*, 382, pp.727-733.
- Rattanakorn Poojanjob. (2022). The influence of adaptation from the impact of COVID-19 that affect the quality of life of informal workers in Muang District, Songkhla Province. *School of Administrative Studies Academic Journal*, 5(2), pp.1-18. (in Thai)
- Sayin Kasar K, Karaman E. (2022). Life in lockdown: Social isolation, loneliness and quality of life in the elderly during the COVID-19 pandemic: A scoping review. *Geriatr Nurs.*, 42(5), pp.1222-1229.
- Songkhla Public relations agency COVID-19. (2022) [Internet]. Retrieved from: <https://www.skho.moph.go.th/web/news.php?id=613>. (in Thai)
- Social communication National Health Commission Office (NHCO). (2022). *Looking at Thai society after COVID-19, emphasizing the importance of decentralization, paving the way for national reform*, Retrieved from: <https://www.nationalhealth.or.th/en/node/2242>. (in Thai)
- Sopit Nasueb. (2021). *Economic and Social Impacts of the COVID-19 Pandemic at the global level and in Thailand*. International Health Policy Program (IHPP) Division of Communicable Disease; 2022. (in Thai)
- Vu MQ, Tran TTP, Hoang TA, Khuong LQ, Hoang MV. (2022). *Health-related quality of life of the Vietnamese during the COVID-19 pandemic*. (2020). *PLoS One*, 15(12), e02441.